

1. И продолжал Иов возвышенную речь свою и сказал:

УПО: І Йов далі вів мову свою та й сказав:

KJV: Moreover Job continued his parable, and said,

2. о, если бы я был, как в прежние месяцы, как в те дни, когда Бог хранил меня,

УПО: О, коли б я був той, як за місяців давніх, як за днів тих, коли боронив мене Бог,

KJV: Oh that I were as in months past, as in the days when God preserved me;

3. когда светильник Его светил над головою моею, и я при свете Его ходил среди тьмы;

УПО: коли над головою моєю світився світильник Його, і при світлі його я ходив в темноті,

KJV: When his candle shined upon my head, and when by his light I walked through darkness;

4. как был я во дни молодости моей, когда милость Божия [была] над шатром моим,

УПО: як був я за днів тих своєї погожої осени, коли Божа милість була над наметом моїм,

KJV: As I was in the days of my youth, when the secret of God was upon my tabernacle;

5. когда еще Вседержитель [был] со мною, и дети мои вокруг меня,

УПО: коли Всемогутній зо мною ще був, а навколо мене мої діти,

KJV: When the Almighty was yet with me, when my children were about me;

6. когда пути мои обливались молоком, и скала источала для меня ручьи елея!

УПО: коли мої кроки купалися в маслі, а скеля оливні струмки біля мене лила!...

KJV: When I washed my steps with butter, and the rock poured me out rivers of oil;

7. когда я выходил к воротам города и на площади ставил седалище свое, --

УПО: Коли я виходив до брами при місті, і ставив на площі сидіння своє,

KJV: When I went out to the gate through the city, when I prepared my seat in the street!

8. юноши, увидев меня, прятались, а старцы вставали и стояли;

УПО: як тільки вбачали мене юнаки то ховались, а старші вставали й стояли,
KJV: The young men saw me, and hid themselves: and the aged arose, and stood up.

9. князя удерживались от речи и персты полагали на уста свои;
УПО: зверхники стримували свою мову та клали долоню на уста свої,
KJV: The princes refrained talking, and laid their hand on their mouth.

10. голос знатных умолкал, и язык их прилипал к гортани их.
УПО: ховався тоді голос володарів, а їхній язик приліпав їм був до піднебіння...
KJV: The nobles held their peace, and their tongue cleaved to the roof of their mouth.

11. Ухо, слышавшее меня, ублажало меня; око видевшее восхваляло меня,
УПО: Бо яке ухо чуло про мене, то звало блаженним мене, і яке око бачило, то свідкувало за мене,
KJV: When the ear heard me, then it blessed me; and when the eye saw me, it gave witness to me:

12. потому что я спасал страдальца вопиющего и сироту беспомощного.
УПО: бо я рятував бідаря, що про поміч кричав, і сироту та безпомічного.
KJV: Because I delivered the poor that cried, and the fatherless, and him that had none to help him.

13. Благословение погибавшего приходило на меня, и сердцу вдовы доставлял я радость.
УПО: Благословення гинучого на мене приходило, а серце вдовиці чинив я співаючим!
KJV: The blessing of him that was ready to perish came upon me: and I caused the widow's heart to sing for joy.

14. Я облекался в правду, и суд мой одевал меня, как мантия и увясло.
УПО: Зодягавсь я у праведність, і вона зодягала мене, немов плащ та завій було право моє.
KJV: I put on righteousness, and it clothed me: my judgment was as a robe and a diadem.

15. Я был глазами слепому и ногами хромому;
УПО: Очима я був для сліпого, а кривому ногами я був.
KJV: I was eyes to the blind, and feet was I to the lame.

16. отцом был я для нищих и тяжбу, которой я не знал, разбираю внимательно.
УПО: Бідарям я був батьком, суперечку ж, якої не знав, я досліджував.
KJV: I was a father to the poor: and the cause which I knew not I searched out.

17. Сокрушал я беззаконному челюсти и из зубов его исторгал похищенное.
УПО: Й я торощив злочинцеві щелепи, і виривав із зубів його схоплене.
KJV: And I brake the jaws of the wicked, and plucked the spoil out of his teeth.

18. И говорил я: в гнезде моем скончаюсь, и дни [мои] будут многи, как песок;
УПО: І я говорив: Умру я в своєму гнізді, і свої дні я помножу, немов той пісок:
KJV: Then I said, I shall die in my nest, and I shall multiply my days as the sand.

19. корень мой открыт для воды, и роса ночует на ветвях моих;
УПО: для води був відкритий мій корень, а роса зоставалась на вітці моїй...
KJV: My root was spread out by the waters, and the dew lay all night upon my branch.

20. слава моя не стареет, лук мой крепок в руке моей.
УПО: Моя слава була при мені все нова, і в руці моїй лук мій відновлював силу.
KJV: My glory was fresh in me, and my bow was renewed in my hand.

21. Внимали мне и ожидали, и безмолвствовали при совете моем.
УПО: Мене слухалися й дожидали, і мовчали на раду мою.
KJV: Unto me men gave ear, and waited, and kept silence at my counsel.

22. После слов моих уже не рассуждали; речь моя капала на них.
УПО: По слові моїм уже не говорили, і падала мова моя на них краплями.
KJV: After my words they spake not again; and my speech dropped upon them.

23. Ждали меня, как дождя, и, [как] дождю позднему, открывали уста свои.

УПО: І чекали мене, як дощу, і уста свої відкривали, немов на весінній той дощик...

KJV: And they waited for me as for the rain; and they opened their mouth wide as for the latter rain.

24. Бывало, улыбнусь им--они не верят; и света лица моего они не помрачали.

УПО: Коли я, бувало, сміявся до них, то не вірили, та світла обличчя мого не гасили.

KJV: If I laughed on them, they believed it not; and the light of my countenance they cast not down.

25. Я назначал пути им и сидел во главе и жил как царь в кругу воинов, как утешитель плачущих.

УПО: Вибирав я дорогу для них і сидів на чолі, і пробував, немов цар той у війську, коли тішить засмучених він!

KJV: I chose out their way, and sat chief, and dwelt as a king in the army, as one that comforteth the mourners.